

СУЧАСНІ ПРИНЦИПИ МЕНЕДЖМЕНТУ В ДІЯЛЬНОСТІ ЕКОНОМІЧНИХ СИСТЕМ

**Харченко Т. М., к.е.н., Сумський національний аграрний
університет**

Нове бачення світу ґрунтується на усвідомленні того, що в динамічному хаотичному світі речі ніколи не будуть стабільними. Менеджери, які намагаються привести свої справи до стабільності та рівноваги, відчувають, що вирішення такого завдання неможливе. Згідно з новою парадигмою, вони мають навчитися працювати і відчувати комфортність серед постійних змін.

Організації повинні знайти шлях до того, щоб зжитися з парадоксом ХХІ ст. – “Змінити все, підтримуючи все у дієвому стані”. Це стосується не лише темпів навчання організацій, а й формування нових принципів менеджменту, зокрема: пріоритетність клієнта, надійний сервіс, швидкість і зручність; висока якість/доступність цін; покладання на людські цінності; моральність; допомога іншим підприємцям у досягненні успіху; високі стандарти діяльності; зосередженість на майбутньому розвитку, розширенні бізнесу, підприємстві, підвищенні стандартів діяльності; зосередження уваги на результатах діяльності; прагнення до інновацій; поінформованість про відповідальність за справи компанії; розвиток потенційних працівників, їх навичок, творчості та готовності до роботи спочатку, професійно та ефективно; імітація лідерів; концентрація стратегій, тактики та дій; постійна модернізація комунікацій.

Одночасно зі стійкістю, управлінський процес повинен бути мобільним, тобто максимально повно враховувати зміни і вимоги споживачів продукції і послуг.

На основі систематичного виявлення і вивчення в діяльності організацій стійких взаємозв'язків і закономірностей принципи управління постійно удосконалюються. Так, заслуговують на увагу і принципи, що вже підтверджені практикою управління, а саме: цілеспрямованість; функціональна спеціалізація у поєднанні з універсальністю; принцип послідовності; врахування особистих працівників і суспільної психології, які є основою прийняття самостійних рішень; забезпечення відповідності прав, обов'язків і відповідальності кожної ланки системи управління; забезпечення загальної зацікавленості усіх учасників управління в досягненні цілей організації.

Значущість принципів і сам їх набір у практичному застосуванні конкретного підприємства може бути різним, оскільки кожна організація унікальна; і залежить від місії підприємства, профілю діяльності, обсягів виробництва, складності продукції, контрагентських зв'язків, широти асортименту продукції чи послуг тощо.

Таки чином, сучасний стан розвитку економічних систем характерний мінливістю в умовах гострої конкуренції. Тому систематичне використання підходу “трьох китів”: теорії, галузевого і внутрішнього досвіду, що накопичується в процесі виробництва, необхідно постійно осмислювати заради вдосконалення. Отже, саме глобальний розвиток критичного фактору економічної переваги, такого як: *праця - земля – капітал - інформація, знання, людина*, призводить до того, що кожна організація вимушена радикально змінювати напрямок руху стратегії та вміти пристосовуватися до нових принципів бізнесу.